

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Mazsu Orsolya ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Felker Katalin ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **vételár megfizetése** iránt a Fővárosi Bíróságnál 14.G.40.991/2008. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.075/2011/6. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán 2012. február 14. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.075/2011/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezését hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Bíróság 14.G.40.991/2008/34. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 1.578.000.- (Egymillió-ötszázhetvennyolcezer) Ft másodfokú- és felülvizsgálati együttes perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellent további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes állati takarmány készítésével és forgalmazásával foglalkozó gazdálkodó szervezet, az alperes baromfifeldolgozó üzemet működtet.

A felperes mint szállító 2007. július 7-én szállítási keretszerződést kötött a perben nem álló Sz K-nal mint megrendelővel, amelyben a felperes vállalta, hogy a megrendelő eseti megrendelése alapján az aktuális áron takarmányt szállít a megrendelő részére, amelynek vételárát számla ellenében köteles megfizetni oly módon, hogy a megrendelő az alperessel kötött mezőgazdasági termékértékesítésből származó árbevételét engedményezi a szállítóra.

Az alperes mint termeltető 2007. július 9-én mezőgazdasági termékértékesítési szerződést kötött a perben nem álló Sz K-nal mint termelővel. A szerződés szerint az alperes vágócsirke előállítására céljából a nevelési turnusokat ismételve naposcsibét

helyez ki Sz K termelőhöz, aki azokat a szerződésben írt módon és időtartam alatt felneveli és az alperesnek vágásra átadja. Az alperes a termelő számláját a megállapodás szerint 30 naptári napon belül köteles kiegyenlíteni.

A szállítási szerződésben kikötött fizetési módra tekintettel Sz K mint engedményező és a felperes mint engedményes 2007. július 18-án engedményezési szerződést kötöttek, amelyben Sz K a felperesre engedményezte az alperessel kötött termékértékesítési szerződésből származó árbevételeinek a felperes követelését fedező részét azzal, hogy a pontos összeget a ténylegesen szállított takarmány alapján határozzák meg. Sz K 2007. augusztus 21-én az első turnus vágócsirkét leadta, és arról bruttó 7,242.820 Ft követelést tartalmazó számlát állított ki. Ugyanezen a napon az alpereshez címzetten „átutalási felhívás” elnevezésű okirat került kiállításra, amelyet Sz K és a felperes képviselője írtak alá. Ez alapján az alperes az átutalási felhívásban megjelölt összeget a felperesnek utalta át, a számlából fennmaradó további részt pedig Sz K-nak fizette ki.

2007. szeptember 6-án újabb engedményezési szerződés született a felnevelésre váró második turnus csirke vonatkozásában. A leadott csirkékről kiállított számla, valamint az újabb „átutalási felhívás” alapján az alperes az őt megillető számlakövetelést a felperesnek utalta át.

A harmadik turnus csirke kitelepítése előtt 2007. novemberében a felperes által szaktanácsadóként foglalkoztatott R. Sz A megkereste az alperest az újabb engedményezési szerződés aláírása érdekében. Az engedményezési szerződési ajánlaton ekkor 2007. november 5-i keltezéssel a felperes ügyvezetőjének aláírása szerepelt. A szaktanácsadó a szerződést aláírás végett az alperesnek mutatta be, amelyet az alperes aláírt azzal, hogy az általa mint kötelezett által aláírt engedményezési szerződést a szaktanácsadó elviszi és aláíratja Sz K-nal az engedményezővel, majd ezt követően az engedményező által is aláírt példányt visszajuttatja az alperesnek. Az Sz K által is aláírt engedményezési szerződés a felpereshez 2007. december 10-én érkezett vissza, akkorra már a 3.) pontjában kézzel beírva szerepelt az engedményezés várható összegeként 15,000.000 Ft. Az engedményező által is aláírt engedményezési szerződést sem az engedményező, sem a felperes nem juttatta el az alperesnek.

Sz K termelő a harmadik turnus csirkét 2007. december 27-én adta le az alperesnek és 2008. január 4-én állította ki a bruttó 13,499.376 Ft követelést tartalmazó számláját. Az alperes a számla kiállításával egyidőben Sz K-nak a házipénztárból kiadási pénztárbizonylattal készpénzben 600.000 Ft-ot megfizetett, majd 2008. január 28-án készpénzben további 3,000.000 Ft kifizetésére került sor és ugyanebben az időpontban átutalással teljesített 4,500.000 Ft-ot. Végül 2008. január 30-án átutalta a fennmaradt 5,399.376 Ft-ot ily módon a számla teljes összegét kifizette Szalai

Krisztián termelő részére.

A felperes 2008. január 3-án állította ki a korábbi gyakorlatnak megfelelő átutalási felhívást, amelyet azonban Sz K termelő nem írt alá.

A felperes 2008. február 6-án felszólítást intézett az alpereshez az átutalási felhívásban szereplő összeg megfizetése iránt, amelyre az alperes válaszul azt közölte, hogy az engedményezési szerződés aláírt példányát nem kapta meg, ennek hiányában a termelő által kiállított számlában szereplő követelést 30 nap alatt ki kellett egyenlítenie. Utóbb Sz K a 2008. február 13-án kelt levelében tájékoztatta arról az alperest, hogy az engedményezési szerződés létrejött és ez alapján a felperes felé tartozik elszámolással, ekkor már azonban nevezett a számla teljes összegét felvette. Sz K által meghatalmazott jogi képviselő 2008. március 14-én arról tájékoztatta az alperest, hogy az engedményezési szerződést Sz K írta alá utoljára, továbbá, hogy azt a maga részéről nem küldte meg az alperesnek, mivel nem az ő feladata volt az engedményezési szerződés létrejöttéről az alperes tájékoztatása.

A fizetési meghagyással indult, majd az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében 13,718.928 Ft tőke, ennek 2008. január 23-tól járó késedelmi kamata és a perköltségek megfizetésére kérte az alperest kötelezni. A keresetét a Ptk. 328. §-ának /1/-/4/ bekezdésére alapította.

Előadta, hogy a harmadik turnus csirkéhez kapcsolódóan is létrejött az engedményezési szerződés mivel azt végül is mindkét szerződő fél, valamint az alperes is aláírta, aki ezzel értesült az engedményezés tényéről. Az értesítés időpontjától kezdődően az eredeti jogosultnak jogszerűen nem teljesíthetett. Nem volt annak jogi jelentősége, hogy az ún. átutalási felhívást Sz K termelő nem írta alá. Mindezek alapján az engedményezési szerződés az alperessel szemben hatályosult, ezért a számlát kizárólag saját veszélyére egyenlíthette ki Sz K részére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Tagadta, hogy akár az engedményezési szerződést, akár pedig a 2008. január 3-án kiállított átutalási felhívást megkapta volna. Állítása szerint annak nem volt jogi jelentősége, hogy a maga részéről az engedményező aláírását megelőzően aláírta az engedményezési szerződést, mivel R. Sz A-val a felperes megbízottjával abban állapodtak meg, hogy az engedményező által aláírt engedményezési szerződés írásbeli példányát részére vissza fogja juttatni, amire végül is nem került sor.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a 14.G.40.991/2008/34. számú ítéletében a keresetet elutasította.

A Fővárosi Ítéletőktábla a felperes fellebbezése folytán hozott

13.Gf.40.075/2011/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest a felperes javára 13,499.376 Ft tőke, ennek 2008. február 28-tól járó késedelmi kamata, valamint a perköltségek megfizetésére.

Elfogadta az elsőfokú bíróság álláspontját a vonatkozásban, hogy a 2007. november 5-én kelt „okiratot” először a felperes mint engedményes, másodikként az alperes mint kötelezett, végül az engedményező írta alá, továbbá, hogy az okiraton 2007. december 10-én már mind a három aláírás szerepelt és a 3.) pont is ki volt töltve, amelyben a harmadik turnus csirke alperestől járó várható árbevétele 15,000.000 Ft-ban határozták meg.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a vonatkozásban, hogy a 2007. november 5-i keltezésű engedményezési szerződés legfeljebb előszerződésnek minősül. Álláspontja szerint az eset összes körülményeiből azt lehetett megállapítani, hogy a fenti okirat valójában a felperes és Sz K megrendelő között szóban létrejött engedményezési szerződés írásbeli rögzítése volt, amelynek aláírásával az alperes értesült az engedményezési szerződés megkötéséről, valamint annak lényeges tartalmáról. Sz K, amikor az alperest követően aláírta az okiratot, írásban is megerősítette a korábban tett szóbeli szerződésbeli nyilatkozatát. Ennek alátámasztására hivatkozott az Sz K által 2008. február 13-án kelt, az alpereshez címzett levélre, amelyben közölte, hogy az engedményezési szerződés alapján az alperes a felperes felé tartozik elszámolással. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a perbeli engedményezési szerződés tartalmában azonos volt a korábbi két engedményezési szerződéssel, és a felek jogviszonyában sem merült fel olyan körülmény, amely azt eredményezte volna, hogy a már kialakult gyakorlattól eltérően kerüljön sor a vételár kiegyenlítésére. Utalt A J-né tanúvallomására, amely szerint Sz K 2008. január 4-én tett említést az alperesnek a felperes által szállított takarmány minőségi hibáira vonatkozóan abban az időpontban, amikor az alperes már értesült az engedményezési szerződésről. A másodfokú bíróság annak nem tulajdonított jogi jelentőséget, hogy a szerződés 3. pontjában szereplő, a 15,000.000 Ft szerződésben való rögzítésére mikor került sor, mivel a szerződés 2. és 3. pontja pontosan meghatározta azt a jogviszonyt, amelyből az engedményezett követelés származott és a feleknek erről egyébként is tudomása volt.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az engedményezésről való értesítés nem érvényességi feltétele az engedményezési szerződésnek, az kizárólag a kötelezettel szembeni hatályosulás feltétele. Az alperes viszont 2007. november 5. és 2007. december 10-e között közelebbről meg nem határozható időpontban az engedményezési szerződés általa történt aláírásakor az engedményezés megtörténtéről értesült, az okirat aláírásával az abban foglaltakat tudomásul vette. Az értesítés a felperestől származott, ezért az alperes követelhetne volna az engedményezés megtörténtének igazolását, amit azonban elmulasztott. Ennek

hiányában az értesítést követően Sz K felé csak saját veszélyére teljesíthetett.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdésében, 221. §-ának /1/ bekezdésében, valamint a 2000. évi C. törvény és a 2007. évi CXCVII. törvény közelebbről meg nem határozott előírásainak megsértésében jelölte meg. A beadvány tartalma szerint sérelmezte a Ptk. 328. §-ának /3/ bekezdésében foglaltak megsértését is.

Előadta, miszerint a felperes sem a fizetési meghagyásos, sem az elsőfokú eljárásban, sem pedig a fellebbezésében nem hivatkozott arra, hogy a perbeli okirat egy korábbi szóban kötött engedményezési szerződés írásbeli rögzítése lenne. A szerződés szóbeli létrejöttére vonatkozóan sem az első, sem a másodfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le, így a másodfokú bíróság ezen megállapítása teljességgel alaptalan. Ennek ellentmond egyébként a felperes ügyvezetőjének P G-nak az elsőfokú eljárásban a 24. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata, amely szerint sem Sz K-t, sem az alperes ügyvezetőjét, illetőleg munkavállalóit nem ismeri. Álláspontja szerint valójában a 2007. november 5-i keltezésű, a felperes törvényes képviselője által aláírt okirat szerződési ajánlatnak minősül, amelynek elfogadásával jön létre a szerződés ahogyan azt az elsőfokú bíróság az ítéletében kifejtette (Ptk. 214. § /1/ bekezdése). Tekintve, hogy a Ptk. 328. §-ának /3/ bekezdése szerint az engedményezésnek a kötelezettel szembeni hatályosulásához szükség volt a kötelezett értesítésére, amelyre azonban korábban nem kerülhetett sor, mint ahogy az engedményezési szerződés megkötésre került. Mivel az alperes az okiratot előbb írta alá, mint ahogy azon az engedményező Sz K aláírása szerepelt volna, azon alperes törvényes képviselőjének aláírása nem volt alkalmas a kötelezetti értesítés teljesítéséhez.

Hivatkozott arra, hogy már csak azért sem jöhetett létre a szerződés 2007. november 5-én, mert kitöltetlen volt annak 3. pontja, amely az engedményezett követelés összegét tartalmazta volna. Azzal összefüggésben semmiféle bizonyíték nem merült fel, hogy ki és mikor, milyen megállapodás alapján írta bele utóbb a 15,000.000 Ft-ot a szerződésbe, továbbá hogy ezt ki és mikor közölte az alperessel mint kötelezettel.

Tagadta, hogy az engedményezésről az értesítése megtörtént, állítása szerint arról az ügyvédi felszólításból, illetőleg Sz K 2008. február 13-i keltezésű leveléből értesült. Ekkorra azonban a fizetési kötelezettségének Sz K-val szemben már eleget tett.

Vitatta a másodfokú bíróság megállapításait, miszerint a perbeli szerződés tartalma lényegében azonos volt a felek korábbi együttműködése során már két ízben alkalmazott engedményezési

szerződés tartalmával, továbbá hogy a felek jogviszonyában nem merült fel olyan körülmény, amely azt eredményezte volna, hogy a már kialakult joggyakorlattól eltérően kerüljön sor a fizetésre. E körben a Fővárosi Ítéltábla figyelmen kívül hagyta, hogy a felek között kialakult gyakorlat három fázisú volt nevezetesen, a felperes Sz K-hoz intézett ajánlatot a táp árára vonatkozóan, amely a perbeli esetben 2006. november 6-án a perbeli okirat felperesi törvényes képviselő általi aláírását követő napon készült; a második fázis az engedményezési okirat létrejötte, amely a tanúként kihallgatott R. Sz A felperesi munkavállaló álláspontja szerint is csupán „előzetes árbevétel engedményezés” volt; harmadik fázis az előzetes árbevétel engedményezést követően az átutalási felhívásnak nevezett végleges árbevétel engedményezés, amely az alperes fizetésének feltétele volt. A kialakult gyakorlattól a felperes tért el önkényesen, amikor a mindhárom fél aláírását tartalmazó szerződést az alperesnek nem juttatta el, és az ún. aláírt átutalási felhívást sem küldte meg a részére.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

..-.-.-.-.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az alábbiak szerint jogsértőnek találta.

Nem vitásan az engedményezési szerződéshez a Ptk. erre irányuló jogszabályi kikötés hiányában írásbeli alakot nem rendel, ezért e szerződés a Ptk. 216. §-ának /1/ bekezdése szerint akár szóban, akár írásban, sőt ráutaló magatartással is létrejöhet.

A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperes és a perben nem álló Sz K termelő között az engedményezési szerződés a harmadik turnus vágócsirke vételára tekintetében szóban létrejött, a 2007. november 5-ére dátumozott okirat csak a szóban kötött szerződés kikötéseinek írásban való rögzítését jelentette. Ez a megállapítás kifejezetten ellentétben áll az ügy körülményeivel és bizonyítékaival.

A perbeli esetben a felperes ügyvezetője P G a 24. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatában azt állította, hogy a másik szerződő felet, Sz K-t, illetve a kötelezett ügyvezetőjét nem ismeri, velük személyesen soha nem találkozott, így szóbeli szerződést az engedményezővel nyilvánvalóan nem köthetett. R. Sz A a felperes szaktanácsadója, aki a kapcsolatot tartotta az alperessel és a termelővel is, szerződéskötési jogosultsággal sem általában, sem a konkrét esetben nem rendelkezett, ezt maga P G

nyilatkozta. P G a 24. sorszámú jegyzőkönyvben egyértelműen kijelentette, hogy a szerződés létrejöttét írásba foglaláshoz kötötték, így a szerződés akkor jött létre, ahol és amikor az utolsó szerződő fél azt aláírta. N K a felperes gazdasági igazgatója a hivatkozott jegyzőkönyv 6. oldalán rögzített vallomásában azt adta elő, hogy az alperes kifejezett kívánságára minden szállítási turnusra külön kellett engedményezési szerződést kötni. Mind az ügyvezető, mind nevezett tanú előadta, hogy a szerződéskötés menete az volt, miszerint a termelő jelezte az adott turnusban felnevelni vállalt csirkék számát és a tartás időtartamát. A felperes dolgozója az árak és a receptúrák ismeretében kiszámította a takarmány szükségletet és annak vételárát. A felperes szerződéstervezetet készített, amelyben a termelő várható árbevétele a takarmány vételárával azonos összegben tüntették fel arra alapozva, hogy a termelő legalább a takarmány értékének megfelelő árbevételt el fogja érni. Az engedményezett követelés ezzel azonos összegben került szokásosan a szerződéstervezetbe azzal, hogy a ténylegesen kiszállított takarmánymennyiség alapján utóbb pontosítják az engedményezett összeget. A szerződéstervezetet a felperes ügyvezetője által történő aláírás után megküldik a másik szerződő félnek - általában postán - aki aláírja, végül pedig aláíratják az alperessel mint kötelezettel az engedményezés tudomásul vétele végett. A korábban kötött két engedményezési szerződés esetében ez volt az írásbeli szerződéskötés menete.

A 2007. november 5-én keltezett szerződés megkötése során eltértek a korábbi gyakorlattól. A 2007. november 5-i keltű az alperesnél lévő, csak a felperes aláírását tartalmazó engedményezési szerződésben a 3.) pont az engedményezett követelés várható összege kikötetlen maradt. Az alperes a szerződést kiegészítette és aláírta.

Azt nem lehetett pontosan megállapítani, hogy az ajánlatot az engedményező Sz K mikor és hol írta alá és azt sem, hogy az pontosan mikor érkezett vissza a felpereshez. Az azonban bizonyított, hogy az okiratot utoljára Sz K engedményező írta alá, eddig az időpontig viszont az engedményezési szerződés a Ptk. 213. §-ának /1/ bekezdése szerint nem jöhetett létre.

A kötelezettet a Ptk. 328. §-ának /3/ bekezdése szerint az engedményezésről értesíteni kell annak érdekében, hogy ne legyenek kétségei a követelés jogosultjának személye felől. A fenti jogszabályhely szerint az értesítést nem az ajánlatról, hanem a létrejött szerződésről kell teljesíteni. A perbeli esetben a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a létrejött engedményezési szerződésről az alperes értesítésre került az előtt, hogy a számlatartozást a termelőnek kifizette. A per adatai szerint az alperes és a felperesnek a szerződés kézbesítésével történő megbízottja R. Szabó Attila abban állapodtak meg, hogy R. Sz A az

okirat engedményezővel történő aláíratását követően a korábbi gyakorlatnak megfelelően egy példányát visszajuttatja az alperesnek. N K gazdasági igazgató tanúvallomása szerint R. Sz A azért vett át 3 példányt az ajánlatból a felperesnél, hogy abból aláírás után 1-1 példányt átadjon a szerződő feleknek, valamint az alperesnek. A perben azonban Sz K engedményező és a felperes mint engedményes is úgy nyilatkoztak, hogy a szerződés aláírt példányát egyikőjük sem juttatta el az alperesnek. A felperes 2008. februárjában egy, mindhárom fél aláírásával ellátott másolatot megküldött az alperesnek, a számla kifizetése a termelő részére azonban ebben az időpontban már megtörtént.

Arra vonatkozóan, hogy más módon értesítést kapott az alperes az engedményezés megtörténtéről, nem merült fel értékelhető bizonyíték. R. S A felperesi alkalmazott részéről történő telefonálások nem voltak bizonyíthatóak. Az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, azt a Kúria megismételni nem kívánja.

A felperes hivatkozott arra, hogy 2008. január 3-án készített „átutalási felhívást” az alperes részére, amelyet postán küldött meg, így az alperesnek a felhívás tartalmából tudnia kellett, hogy a számlakövetelés engedményezésre került. A felhívás postai úton történő elküldését azonban a felperesnek nem sikerült bizonyítania.

Nem bizonyította az értesítés megküldését A J-né alperesi dolgozó tanúvallomása sem. A tanú vallomásában azt adta elő, hogy 2008. január 4-én beszélt Sz K-val, ekkor történt a leadott állomány értékének elszámolása. Rákérdezett az engedményezési szerződés létrejöttére, amikor is Sz K úgy nyilatkozott, hogy engedményezési szerződést erre a turnusra a felperessel nem kötött. Miután az engedményezésről értesítést az alperes a felperestől nem kapott, nem volt köteles az engedményezés megtörténtének bizonyítására a felperest felhívni.

Sz K 2008. február 13-án valóban értesítette az alperest az engedményezési szerződés megkötéséről, ez azonban olyan időpontban történt, amikor az alperes az engedményezett követelést már kifizette, a teljesítés időpontjában viszont értesítés hiányában jogosult volt a Ptk. 328. §-ának /3/ bekezdése szerint az engedményezőnek teljesíteni.

R. Sz A 12. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomásában előadta, hogy megjelent Besnyőn az alperes székhelyén és felhívta A J-né és A Zs alkalmazottak figyelmét az engedményezésre, továbbá arra, hogy nem utalhatnak át pénzt Sz K részére. Állítása szerint azt a választ kapta, hogy már átutaltak 5,000.000 Ft-ot a termelőnek. Az iratokból azonban megállapítható, hogy az 5,000.000 Ft átutalása 2008. január 30-án történt, ez a számlakövetelés utolsó részletének kiegyenlítését jelentette. A J-né nem vitatta

ennek a beszélgetésnek a megtörténtét, ez azonban a teljesítést követően történt.

Az engedményezésről a számlakövetelés kiegyenlítését megelőző értesítés hiányában alaptalanul igényelte a felperes, hogy az engedményezési szerződésre tekintettel az alperes fizesse meg az engedményezett követelést, tekintet nélkül arra, hogy az engedményezett követelést a kiállított számla alapján a jogosult részére kifizette.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /4/ bekezdése szerint hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme sikeres volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján köteles a felperes az alperesnek a másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét megtéríteni.

A felperes másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége 810.000 Ft felülvizsgálati eljárási illetékköltséget, valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) és b) pontja, valamint /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2012. február 14.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke

Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró

Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró